

Pfiouu !!! La fumée se dissipa.
« Mais où suis-je ? » dit tout haut
Petit Loup.

Il était entouré de hautes
montagnes majestueuses, dont
certaines étaient enneigées.

« ! » entendit-il derrière
lui.

Petit Loup se retourna et vit un
vieil homme à la barbe blanche
qui le regardait intensément. Ses
yeux brillaient d'une intelligence
rare, et son visage irradiait d'une
bienveillance réconfortante.

« Zdraveïte ! » répéta l'honorable
monsieur.

Son sourire amical mit Petit Loup
en confiance.

« Zdraveïte ! » répondit avec
aplomb Petit Loup.

« Bienvenue en Bulgarie Petit
Loup ! »

« Je suis en Bulgarie ? »

3

Oui, tu es dans les montagnes de
Rila.

« Comme elles sont belles ! Et ces
lacs... 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ! Il y en a
sept ! »

"Oui Petit Loup. Tu peux les
compter en bulgare si tu veux :
edno dve tri chetiri pet shest
sedem !

, mais il y a près de 200 lacs
cachés dans les montagnes."

« Comment t'appelles-tu ? »

demanda Petit Loup

« Appelle-moi Professeur Georgi.
Je t'attendais, tu sais ? »

« Pourquoi ? »

« J'ai rencontré un petit mouton
tout mignon, jamais grognon. Il
m'a chargé de te guider jusqu'au
point le plus au Sud-Est de
l'Europe, près de l'Asie."

« C'est Doudou ! Tu peux
m'aider ? »

4

"Oui Petit Loup, je vais t'aider à
retrouver ton ami. Viens, nous
allons survoler ce grand et noble
pays et je te raconterai son

Пфиуу!!! Димът се разсея.

„Но къде съм аз?“ - каза на глас

Малкият вълк.

Той беше заобиколен от високи
величествени планини, някои от които
бяха заснежени.

“!,, - чу зад
себе си.

Малкият вълк се обърна и видя един
старец с бяла брада,
който го гледаше внимателно. Неговите
очите блестяха с рядка интелигентност
и лицето му излъчваше

добронамереност и благосклонност.
„Здравейте!“ - каза отново уважаемият
господин.

Приятелската му усмивка изпълни с доверие
Малкия вълк.

„Здравейте!“ - отговори уверено

Малкият вълк.

„Добре дошъл в България, Малък вълк!“

„В България ли съм?“

3

Да, ти си в Рила планина.

„Колко е красива! И тези
езера... 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7! Има цели
седем!“

„Да, Малък вълк. Можеш
да ги преброиш на български, ако искаш:
едно две три четири пет шест
седем!“

Но има още около 200 езера,
скрити в планините.“

„Как се казваш?“

- попита Малкият вълк.

„Наричай ме учителят Георги.“

Очаквах те, знаеш ли?“

„Защо?“

„Срещнах една малка симпатична овца,
която никога не се оплакваше. Тя
ми заръча да те съпровозя до
най-югоизточната точка на
Европа, близо до Азия“

„Това е Дуду! Можеш ли
да ми помогнеш?“

4

„Да, Малък вълк, ще ти помогна да
намериш своя приятел. Ела,
нека полетим над тази велика и благородна

extraordinaire histoire".

Le Professeur Georgi guida Petit Loup sur un plateau près du sommet de la montagne.

"Oh ! Une montgolfière !" s'écria Petit Loup.

Le Professeur était déjà dans la nacelle et gonflait le ballon avec de l'air chaud.

Petit Loup était émerveillé et encore plus lorsqu'il découvrit le drapeau bulgare Blanc-VertRouge, aux lignes horizontales, représenté sur le ballon.

"Oh!, comme il est beau !" admira Petit Loup.

5

"Oui jeune Loup, le blanc symbolise la paix, le vert la fertilité des terres bulgares et le rouge le courage du peuple".

"Pourquoi les bulgares sont si courageux ?" questionna Petit Loup

"Parce que leurs terres sont très riches et que malheureusement depuis des millénaires, des envahisseurs ont voulu les prendre. Les gens d'ici ont beaucoup souffert, mais ils se sont toujours battus et se sont libérés. Ils ont fait preuve de beaucoup de courage."

"Et ça depuis des milliers d'années ?" s'intéressa Petit Loup.

"Oui petit Loup. Il y a plus de 7000 ans, la Bulgarie n'existait pas encore. C'était la Thrace. Une grande civilisation un peu oubliée aujourd'hui. Mais imagine : quand en France par exemple, les

6

hommes taillaient encore des pierres, ici les hommes travaillaient les métaux et avaient déjà inventé une première écriture qu'ils gravaient sur des pierres. On a retrouvé des trésors et beaucoup sont encore à découvrir."

Petit Loup resta rêveur en imaginant combien ce pays

страна и ще ти разкажа нейната необикновена история."

Учителят Георги заведе Малкия вълк на едно равно място досами върха на планината.

„О! Балон с горещ въздух!“ - възкликна Малкият вълк.

Учителят вече беше в коша и пълнеше балона с горещ въздух.

Малкият вълк още повече се учуди, когато видя българското знаме, нарисувано на балона - 3 хоризонтални ивици в бяло, зелено и червено.

„О! Колко е красиво!“ възхити се Малкият вълк.

5

„Да, Малък вълк, белият цвят символизира мира, зеленият - плодородието на българските земи, а червеният - смелостта на българския народ“.

„Защо българите са толкова смели?“- попита Малкият вълк.

„Защото земите им са много богати и по тази причина, за съжаление, в продължение на хилядолетия различни нашественици са искали да ги завладеят. Хората тук са страдали много, но винаги са се борили и са се освобождавали. Те са показали голяма храброст."

„И така в продължение на хиляди години?“ - попита Малкият вълк.

„Да, Малък вълк.

Преди повече от 7000 години България все още не е съществувала. Тук е било Тракия. Една велика цивилизация, малко позабравена днес. Но представи си: когато във Франция, например,

6

хората все още са боравели с каменни сечива, тук хората са обработвали метални и вече са били изобретили първата писменост, която са издълбавали върху камък. Открити са много ценни предмети оттогава, а много други все още предстоят да бъдат открити."

Малкият вълк се замечта,

cachait de mystères...
Les deux nouveaux amis
s'élevèrent dans les airs. Petit
Loup put admirer l'étendue des
montagnes.
"Quelle est cette grande ville au
loin, Professeur ?"
"C'est la capitale, Sofia. Elle était
appelée la ville du milieu, car elle
était au milieu, au carrefour de
beaucoup de routes. C'est la
basilique Sainte-Sophie qui lui a
donné son nom"
7
Les vents d'Ouest poussaient la
montgolfière le long des
montagnes des Balkans, qui
traversent le pays tout entier.
"Comme c'est beau professeur !
Jusqu'où vont les Balkans ?"
"Nous les suivrons jusqu'à la Mer
Noire, où tu retrouveras
Doudou."
"Une mer noire? Je croyais que
les mers étaient bleues, moi !"
Le professeur sourit
affectueusement, avec beaucoup
d'amour. Il avait appris combien
jamais il ne faut se moquer de
l'innocence des enfants.
"Tu verras, elle est bien bleue
comme toutes les mers. Mais elle
a porté de nombreux noms dans
l'histoire. Longtemps elle fut
appelée Pont-Euxin, qui voulait
dire "la mer accueillante,
amicale". Les Turcs l'auraient
appelées noire, car elle était au
8
Nord pour eux. Et il donnaient au
Nord la couleur noire... "
Mais déjà l'attention de Petit Loup
était attirée par une vallée qui se
déroulait entre deux montagnes
presque entièrement recouvertes
de forêts.
"Oh ! mais qu'est-ce qu'on sent ?"
s'émerveilla Petit Loup.
"Ah! Cher ami, nous survolons la
Vallée des Roses. C'est un vrai
enchantement. La Bulgarie est le
premier producteur mondial

представяйки си колко още тайни крие тази
страна...

Двамата нови приятели
се издигнаха във въздуха. Малкият Вълк
се възхищаваше на ширналите се планини.
„Кой е този голям град
в далечината, учителю?"
„Това е столицата София. Наричана е
средище, защото се е намирала по средата
на много пътища. Това е църквата
Света София, на чието име е наречена"

7
Западните ветрове насочиха
балона с горещ въздух към
Балкана, който
пресича цялата държава.
„Колко е красив, учителю!
Докъде се простира Балканът?"
„Ще летим по протежението му чак до Черно
море, където ще намериш
Дуду."
„Черно море?"
Аз си мислех, че моретата са сини, все пак!"
Учителят се усмихна
нежно, с много
любов. Беше разбрал, че
никога не трябва да се надсмиваш
над невинността на децата.
„Ще видиш, че то всъщност е синьо
както всички морета. Но е имало
много имена през вековете. Дълго време е
наричано Pont-Euxin, което ще рече
"гостоприемното дружелюбно море".
Турците са го нарекли
черно, защото за тях

8
се намирало на север, а те свързвали
Севера с черния цвят..."
Но вниманието на Малкия вълк
вече беше привлечено от една долина, която
се простираше между две планини,
почти напълно покрити
от гори.
„О! На какво мирише?"
- учуди се Малкият вълк.
„Ах! Скъпи приятелю, ние летим над
Розовата долина. Тя е наистина

d'essence de rose. "

Petit Loup admira les champs couverts de fleurs. Des hommes et des femmes cueillaient délicatement à la main les pétales de la rose de Damas, la fameuse damascena. Les Bulgares en 9

retirent une essence de rose, exceptionnelle, au parfum délicat. Toutes les parfumeries du monde l'utilisent pour fabriquer leurs parfums..."

Petit Loup voyait encore des villages parsemés le long de la vallée. Les cigognes volaient paisiblement autour d'eux.

"Tu vois Petit Loup, dans ta classe d'école ou dans tes voyages, il se passe toujours quelque chose d'extraordinaire. Apprends juste à ouvrir ton cœur..."

"On ne voit bien qu'avec le cœur, l'essentiel est invisible pour les yeux, m'a appris le Petit Prince..." murmura Petit Loup attendri.

"Oh ! La mer ! La Mer Noire !" s'exclama Petit Loup.

Les yeux du Professeur Georgi brillaient d'admiration et de fierté. Des larmes d'émotion embuaient ses yeux noisette aux 10

éclats d'émeraude. Comme il aimait son pays !

La mer était d'un bleu profond. Le ciel était parcouru d'un vent chaud et caressant.

"Cap au Sud !" clama le Professeur.

Ils longèrent le littoral, laissant la belle ville de Burgas, et découvrirent un paysage sauvage avec une côte rocheuse interrompue de quelques plages de sable fin. Des chevaux couraient libres comme l'air.

Le Professeur Georgi parlait tout haut : "L'Amour, la Liberté, la conviction à tout instant qu'il se passe quelque chose d'extraordinaire... "

омайваща. България е водещ световен производител на розова есенция.“

Малкият вълк се възхити на полетата, застлани с цветя. Мъже и жени деликатно беряха на ръка венчелистчетата на розата на Дамас, прочутата Дамасцена. От нея се извлича 9

изключителното българско розово масло с фин аромат.

Цялата парфюмерийна индустрия по света го използва за производството на парфюмите си..."

Малкият вълк все още виждаше селца, пръснати из цялата долина. Щъркелите летяха необезпокоявано над тях.

„Виждаш ли, Малък вълк, в класната ти стая в училище или пък докато пътуваш винаги се случва нещо изключително. Просто се научи да отваряш сърцето си..."

„Човек вижда ясно само със сърцето, същественото е невидимо за очите, ме научи Малкият принц..."

-прошепна трогнато Малкият вълк.

"О! Морето! Черно море!" - възкликна Малкият вълк.

Очите на учителя Георги сияеха от умиление и гордост. Сълзи от емоция замъглиха лешниковите му очи, 10

и те заблестяха като изумруди. Колко обичаше страната си!

Морето беше наситено синьо. Топъл вятър галеше небето.

„Най-южната точка!“ възкликна учителят.

Те тръгнаха по крайбрежието, напускайки красивия град Бургас и пред очите им се откри див пейзаж със скалист бряг, който приютяваше няколко плажа с фин пясък. Конне препускаха свободно на воля.

Учителят Георги говореше високо:

„Любовта, свободата,

"Que dis-tu ? " s'intéressa petit Loup.

"Je dis que dans le monde et dans ta classe d'école Petit Loup, tu dois ressentir l'Amour, la liberté et 11

vivre avec émerveillement chaque instant... Seule la beauté peut changer le monde."

"Mais voici Rezovo ! Nous arrivons!"

"Petit Louuup ! Petit Louuup !!!"

"Oh ! Doudou!"

Doudou était au cœur du village le plus à l'Est de l'Europe. Et il dansait évidemment !

Il était entouré d'enfants, habillés de costumes blancs décorés de formes géométriques rouges, vertes, noires et jaunes.

Des hommes jouaient de la musique traditionnelle bulgare, en particulier de la cornemuse.

Des femmes chantaient des chants envoûtants à fendre le cœur.

Et Doudou jouait tout en dansant du doudouk, une sorte de flûte, de hautbois au son entraînant.

12

Petit Loup et le Professeur atterrirent et furent entraînés dans une danse folle à travers le village. Doudou menait la farandole et tout le monde dansait. Les cigognes volaient autour d'eux, les chats leur emboîtaient le pas.

Et tous dansaient, et tous chantaient, et tous riaient dans un grande communion de cœur et d'âme.

Doudou s'arrêta devant une petite pyramide de pierre, dressée pour marquer le point le plus au Sud-Est de l'Europe.

"En face, c'est la Turquie et l'Asie", dit Doudou, " Au delà de la Mer Noire, c'est la Roumanie, l'Ukraine, la Russie, la Georgie."

Petit Loup avait le cœur serré. il comprenait que son voyage en

убедеността, че нещо необикновено се случва през цялото време..."

„Какво казваш?“ попита Малкият вълк.

„Казвам, че по света и в твоя клас в училище, Малък вълк, ти трябва да усещаш любовта, свободата и 11

да изживяваш всеки един миг като чудо... само красотата може да промени света."

„Но ето го и Резово! Пристигаме!“

"Малък вълк! Малък вълк!!!"

"О! Дуду!"

Дуду беше в центъра на селото, което се намираше в

най-източната точка на Европа. И той очевидно танцуваше!

Беше заобиколен от деца, облечени с бели носии, украсени с червени, зелени,

черни и жълти геометрични фигури.

Мъжете играеха под звуците на традиционна българска музика, най-вече се чуваше гайда.

Жените пееха

омайващи песни за разбити сърца.

А докато танцува, Дуду свиреше на дудук, който приличаше на флейта, на обой със закачлив звук.

12

Малкият вълк и учителят кацнаха и веднага бяха въвлечени в един луд танц през целия град.

Дуду водеше

хорото и всички хора

танцуваха. Щъркелите летяха

наоколо, а котките

ги следваха с очи.

И всички танцуваха, и всички

пееха, и всички се смееха в единение със сърцето и душата.

Дуду спря пред една

малка каменна пирамида,

издигната, за да отбележи най-югоизточната точка на Европа.

„Отсреща е Турция и

Азия“ - каза Дуду - „от другата страна на

Черно море се намират Румъния,

Украйна, Русия, Грузия."

Сърцето на Малкия вълк се сви.

<p>Europe s'arrêtait là. 13 "Où allons-nous maintenant?" questionna-t-il. "Et bien, il n'est pas encore temps de visiter l'Asie", déclara officiellement Doudou, "Cette petite pyramide me donne une idée..." Et pfiouuu! Doudou ouvrit son atlas doré et disparut dans un nuage de fumée. Petit Loup se tourna vers le Professeur qui le regardait tendrement. "Il me faut y aller Professeur Georgi. Mais je n'ai pas envie de vous quitter, vous m'avez tant donné." "La vie est ainsi faite mon jeune ami. Applique mes enseignements tout au long de ta vie et ton chemin sera bonheur et harmonie." 14 Petit Loup enfouit sa truffe dans la barbe soyeuse du Professeur et sanglota. "Tu vas me manquer Professeur. Je veux connaître ton nom pour toujours le porter en mon cœur." "Je suis le Professeur Georgi Lozanov, mon enfant.", murmura en l'embrassant. Les deux amis se sourirent longuement, puis Petit Loup ouvrit son livre doré et partit content découvrir un autre continent.</p>	<p>Той разбра, че пътуването му в Европа свършва дотук. 13 „Накъде отиваме сега?“ - попита той. „Е, още не е време да посетим Азия“ - заяви официално Дуду - „тази малка пирамида ми даде една идея...“ И пфиууу! Дуду отвори своя златен атлас и изчезна в облак дим. Малкият вълк се обърна към учителя, който го наблюдаваше ласкаво. „Трябва да си тръгвам, учителю Георги. Но нямам желание да Ви оставям, толкова много ми дадохте." „Животът е пред теб, млади мой приятелю. Прилагай това, което научи от мен, през целия си живот и пътят ти ще бъде изпълнен с щастие и хармония." 14 Малкият вълк зарови нослето си в меката като коприна брада на учителя и изхлипа. „Ще ми липсват, учителю. Искам да знам името Ви, за да го нося винаги в сърцето си." „Аз съм професор Георги Лозанов, детето ми“ - промърмори той прегръщайки го. Накрая двамата приятели се усмигнаха един на друг, след това Малкият вълк отвори златната си книга и си тръгна доволен, защото му предстоеше да открие някай друг континент.</p>
--	---

Превод на български: Дарина Стоянова